

Avarok hulltak

hunok múltak

*víz- és tűzpróba: csak acél
úgy nyúlunk mint kohászok nyúlnak
(azbesztban) fémért múltunkért
nem hiszünk mi alkímiákban
s tudjuk: igaz s nem bölcs a kő
a középkori aromákban
sem szaglászik már az idő
mégis: áramát mi viseljük
s ha forradalmak ere sejlik
büszkeségünk kannákkal merjük
népenként s a közös össejtig
merülhetünk: fellök a fátum
mint delfin: élj és fuldokolj!
kapunk iszonyú uszonyába
s mindegy: zsandárkodj vagy rabolj
a part a cél mindenkit szédít
s egymás-meghagyta maradék
emberben fajban nemzetségben
disztinválatlan kotyvalék
s legszebb zenénk fajdok fülében
s torkunkban minden papagáj
ölelnék s a vadon nőtt éden
liánja közt: csak a magány
s nőnek köztünk bitang hiénák
lobbot vet lelkük acsarog
milliárd karmú baj mered ránk
s várjuk: mentsenek angyalok
szilárd hajók minden szigetről
együvé komoly kontinensre
hol szívnek észnek egybehököl
szív és ész minden kontingense
hol az élet lesz minden elem
vegyülete s a mozgás célja
a mozdulás az emberi és nem
a felrúgott rakéta
és nem a gép amiért nyúltunk
feltúrt karral bátran a tűzbe
és emberként megmaradunk
s nemzetenként*

*bár egybefűzve
kar karral láb lábbal: nem gáncs
egymásnak más-más akarat
s mezőnkön nem terem bogáncs
s kohónkból nem hullong salak*

A fájdalmak

napok és holdak
talptól talpig keringenek
tedd ujjadat pulzusomra
nézd meg
az élet dobban-e

csalás csalódás minden itt
lökötetés: halál
és a csend tán
ugrásra készülő hiúz

"Waprafrago"

Zombori K. R.